

לֹא בַּשָּׁמַיִם הִיא - חֵלֶק ב'
הַנְּדוּי הַכּוֹאֵב וְשַׁעֲרֵי אוֹנָאָה

כַּרְטִיס זֶהוּי אִישִׁי - תְּזַכֵּרַת מַחֲלָק א':

- דֹּר וּתְקוּפָה: דֹּר שְׁנִי שֶׁל תַּנְאִי הַמְּשֻׁנָּה (תְּקוּפַת יְבֻנָּה, לְאַחַר חוֹרְבֵן בֵּית שְׁנִי).
- שָׁנִים: לִפְנֵי כ־1,900 שָׁנָה.
- רַבּוֹתֵיו שֶׁל רַבִּי עֲקִיבָא: רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן הֶרְקֵנוֹס וְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן חֲנַנְיָה.

הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא קָרוֹב מְאֹד לְכָל מִי שֶׁעוֹבֵר עַל־בּוֹן אוֹ צֶעַר!
כְּשֶׁאֲנוּ נִזְהָרִים מִלְּפָגֹעַ בַּחֲבֵר וְשׁוֹמְרִים עַל כְּבוֹדוֹ, אֲנוּ פּוֹתְחִים
פּוֹתְחִים אֶת כָּל שַׁעְרֵי הַשָּׁמַיִם לְבִרְכָּהּ וּלְשִׂמְחָה!

ההחלטה הקשה ביותר

לאחר הוכוח, חכמי ישראל הצטערו מאד. כדי שלא להפריע לאחדות קביעת התורה, הם החליטו בכאב שמוכרחים לנדות ולהרחיק את רבי אליעזר הקדוש. הרפזיש רצונו של כל אחד מהם היה לספר לו את הבשורה המרה, מבלי לשבר את לבו הטהור.

שליחות החסד של רבי עקיבא

רבי עקיבא הענו והאוהב התנדב מיד:
"אני אלך ואודיע לו בעדינות... שמא
ילך אדם שאינו הגון ויודיעו בכעס,
ונמצא מחריב את העולם מצער!"

הבשורה השקטה והכואבת

רבי עקיבא לבש שחורים, התעטף שחורים וישב לפני רבו במרחק אמות.
רבי אליעזר שאל בתמיהה: "עקיבא, מה יום מיומים?"
ענה רבי עקיבא ברוגע ובכבד: "רבי, כמדמה לי שחברים בדלים ממך".

כאבו של אוהב התורה

רבי אליעזר הבין מיד. מתוך כאב עמק, הוא קרע את בגדיו, חלץ מנעליו, נשמט וישב בדמעות על גבי הקרקע. צערו היה כל כך חזק, עד שלנקה העולם ושליש מן היבול (זיתים, חטים ושעורים) נהרס באותו יום!

הסערה הנוראה בלב ים

אֲבֵל בְּאוֹתוֹ הַזֶּמֶן, רֶבֶן גְּמְלִיָּאל
(הַנָּשִׂיא) הָיָה מִפְּלִיג בְּסַפִּינָה בַיָּם.
פְּתָאוּם עָמַד עָלָיו נַחֲשׁוּל – גֵּל
עֶנֶק וְנוֹרָא, שֶׁעָמַד לְטַבֵּעַ אֶת
הַסַּפִּינָה! הַנָּשִׂיא הֵבִין שְׁזָה
קוֹרָה רַק בְּגִלָּל צַעֲרוֹ וְעֶלְבוֹנוֹ
שֶׁל רַבִּי אֱלִיעֶזֶר.

תפלתו של הנשיא

נעמד רבן גמליאל בלב הסערה וזעק אל הרוח: "רבונו של עולם! גלוי וידוע לפניך שלא לכבודי עשיתי זאת, אלא לכבודך – שלא ירבו מחלוקות בישראל!" מיד נח הים מזעפון, והסערה שקטה.

השמירה הקבועה של של אמא שלום

אמא שלום, אשתו של רבי אליעזר
(ואחותו של רבן גמליאל), חששה
מאד. היא פחדה שתפלת בעלה מתוך
כאב הצער תפגע באחיה.
מאותו יום, היא נשארה לצדו תמיד,
ולא הניחה לו לפל על פניו בתחינת
התפילה!

מצוה שגרמה להסח הדעת

יום אחד, הגיע עני מסכן אל פתח הבית ובקש לחם. אמא ש'לום
הצדקת מהרה למטבח כדי להביא לו פת חמה. היא הסיחה את
דעתה לשניה אחת בלבד, בשביל מצות צדקה קדושה.

הַשְׁנִיָּה הַגּוֹרְלִית

כאשר חזרה אמה שלום אל
החדר, נעצרה נשימגה!
רבי אליעזר כבר יליעזר כבר
ישב שקוע כלו בתפלה, ונפל
על פניו בתחנון אל ה'! היא
זעקה בבכי אל עבר בעלה:
"רבי עמד! הרגת את אחי!"

שערי אונאה לעולם לא ננעלים!

באותו רגע ממש, נשמע קול שופר כואב שהודיע כי הנשיא נפטר.
רבי אליעזר שאל בתמיהה ובצער: "מהיכן היית יודעת כך?" ענתה לו אמא שלום בדמעות של אמונה: "כך מקובלני מבית אבי אבא – כל השערים בשמים ננעלים, חוץ משערי אונאה!"

מָה אֲנַחְנוּ לִוְמָדִים מִכֶּכָּ?
תִּפְלֹתוֹ שֶׁל אָדָם שֶׁנִּפְגַּע אוֹ נַעֲלָב,
עוֹלָה יָשָׁר אֶל כִּסֵּא הַכְּבוֹד!
הַקְדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כּוֹאֵב אֶת הַפְּגִיעָה
וְהַהֲעֲלָבָה שֶׁל חֲבֵרִים, וְתוֹבֵעַ מִיַּד אֶת
עֲלִבּוֹנָם.
עֲלִינוּ לִהְיוֹת זֵהִירִים מְאֹד בְּכְבוֹד
חֲבֵרֵינוּ וּבִרְגָּשׁוֹתֵיהֶם.

חִיבוֹר עֶרְכִּי – אֲנִי

רַבִּי עֶקִיבָא, בְּעֵדִינֹתוֹ הַמוֹפְלָאָה,
וְאַמָּא שָׁלוֹם, בְּשִׁמְיֶרְתָּה עַל אַחִיָּה...
הֵם לְמַדּוֹ אוֹתִי עַד כִּמָּה אֲנִי צָרִיךְ לְרַחֵם
וְלִשְׁמֹר עַל רְגָשׁוֹתַי שֶׁל הַזּוֹלָת.
אָסוּר לִי לְגָרֵם לְאַף אָדָם בְּעוֹלָם צֶעַר
וְעֵלְבוֹן!

חבור ערפי - אֲנַחֲנוּ

לִפְעָמִים אֲנַחֲנוּ מַעֲלִיבִים חֵבֶר בַּמִּגְרָשׁ,
מְסַפְּרִים בְּעֶצְבֹּן סוּד שְׁלוֹ, אוֹ
צוֹחֲקִים עָלָיו מוֹל כָּלֶם.

אֲנַחֲנוּ יְכוּלִים לַחֲשֹׁב שְׂזָה "רַק בְּצַחֲוֹק" ...
אֲךָ אֲנַחֲנוּ שְׁעִירֵי אוֹנָאָה פְּתוּחִים לְרוּחָהּ!
כְּאִשֶּׁר חֵבֶר שְׁלָנוּ נַעֲלֵב - הַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא כּוֹאֵב אֶתּוֹ.

חיבור ערכי - אתה!

מחר בבקר, אם תראה שמישהו בכתה
נפגגע, או אם חלילה אתה עצמך
גרמת למישהו להעלב - אל תמתין!
גש אליו מיד, תביט בו באהבה ואמר לו:
"סליחה אחי, אני מצטער שפגעתי בך!"
בכך תביא שלום ושמחה לעולם, תפתח
את שערי השמים בברכה ענקית!

